

॥ २ ॥ ३ ॥ पर्णादिवचनं कनुत्वंकितवच्छित्वावस्त्रार्धप्रस्थितोभयेत्यादिश्रुत्वा विरूपोऽस्वबाहुकः कश्चिदत्युत्तरं दत्तवान् तल्लक्षणएवायमिति भावः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 अभ्येत्यकुशलं भद्रेऽदुर्पूर्वसमाहिता ॥ घृच्छेथाः पुरुषं त्येन यथा तत्त्वमनिदिते ॥ २ ॥ अत्र मे महती शंका भवेदेष न लो नृपः ॥ यथा च मनसस्तुष्टिर्दयस्य च निर्वृ-
 त्तिः ॥ ३ ॥ ब्रूयाश्चैनं कथं तत्त्वं पर्णादिवचनं यथा ॥ प्रतिवाक्यं च मुश्रोणि बुद्ध्या स्वास्वमनिदिते ॥ ४ ॥ ततः समाहिता गत्वा दूती बाहुकमब्रवीत् ॥ दमयंत्यपि कल्या-
 णी प्रासादस्थान्युपैक्षत ॥ ५ ॥ केशिन्युवाच स्वागतं ते मनुष्येन्द्र कुशलं ते ब्रवीम्यहं ॥ दमयंत्यावचः साधुनिबोध पुरुषर्षभ ॥ ६ ॥ कदा वै प्रस्थिता यूयं किमर्थ-
 मिह चागताः ॥ तत्त्वं ब्रूहि यथा न्यायं वैदर्भी श्रोतुमिच्छति ॥ ७ ॥ बाहुक उवाच श्रुतः स्वयं वरो राज्ञा कोसलेन महात्मना ॥ द्वितीयो दमयंत्या वै भविताश्च
 इति द्विजात् ॥ ८ ॥ श्रुत्वा तत्र स्थितो राजा शतयोजनया चिभिः ॥ हयैर्वा तजर्वैर्मुल्यैरहमस्य च सारथिः ॥ ९ ॥ केशिन्युवाच अथ यो सौ तृतीयो वः सकुतः
 कस्य वा पुनः ॥ त्वंच कस्य कथं चेदं त्वयि कर्म समाहितं ॥ १० ॥ बाहुक उवाच पुण्यश्लोकस्य वै सूतो वा ण्येय इति विश्रुतः ॥ स न ले विद्रुते भद्रे भांगासुरिमुप-
 स्थितः ॥ ११ ॥ अहमप्यश्वकुशलः सूतत्वे च प्रतिष्ठितः ॥ ऋतुपर्णेन सारथ्ये भोजने च वृतः स्वयं ॥ १२ ॥ केशिन्युवाच अथ जानाति वा ण्येयः कनुराजान-
 लो गतः ॥ कथंच त्वयि वा तेन कथितं स्यात्तु बाहुक ॥ १३ ॥ बाहुक उवाच इहैव पुत्रौ निक्षिप्य न लस्य शुभकर्मणः ॥ गतस्ततो यथा कर्म नैष जानाति नैष-
 थं ॥ १४ ॥ न चान्यः पुरुषः कश्चिन्नलं वेत्ति यशस्विनि ॥ गूढश्चरति लोके स्मिन्नष्टरूपो महीपतिः ॥ १५ ॥ आत्मैव तु नलं वेदयाचास्य तदन्तरा ॥ न हि वै स्वानिलं
 गानि नलः शंसति कर्हि चित् ॥ १६ ॥ केशिन्युवाच यो सावयोध्यां प्रथमं गतो सौ ब्राह्मणस्तदा ॥ इमानि नारीवाक्यानि कथयानः पुनः पुनः ॥ १७ ॥ कनु-
 त्वं कितवच्छित्वा वस्त्रार्धप्रस्थितो मम ॥ उत्सृज्य विपिने सुप्तमनुरक्तं प्रियां प्रिय ॥ १८ ॥ सावै यथा समादिशतथा स्ते त्वत्प्रतीक्षिणी ॥ दत्तमाना दिवारात्रौ वस्त्रा-
 र्धनाभिसंरुता ॥ १९ ॥ तस्मारुदं त्याः सततं ते न दुःखेन पार्थिव ॥ प्रसादं कुरु मे वीरप्रतिवाक्यं वदस्व च ॥ २० ॥ तस्यास्तस्त्रियमाख्यानं प्रवदस्व महामते ॥ तदेव
 वाक्यं वैदर्भी श्रोतुमिच्छत्यनिदिता ॥ २१ ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रतिवचस्तस्य दत्तं त्वया किल ॥ यत्पुनरातपुनस्त्वतो वैदर्भी श्रोतुमिच्छति ॥ २२ ॥ बृहदश्व उवाच
 एवमुक्तस्य केशिन्या नलस्य कुरु नंदन ॥ तदयं व्यथितं चासीदश्रु पूर्णे च लोचने ॥ २३ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥